

[Udenrigsministeren.]

findes. Men dette maa man jo indrette sig efter og søge at overvinde Vanskelighederne i saa høj Grad, som muligt er.

Og ligesom dette gælder overfor den nu foreliggende Virkning af den økonomiske Krise ude i Verden, vil det ogsaa gælde, hvis den overdrevne Isoleringspolitik, som Krisen har medført i en Række Stater, føres endnu videre ud og ikke blot sættes paa Spidsen i de Lande, hvor den allerede er ført vidt, men ogsaa griber om sig i Lande, hvor Ligevægt paa det økonomiske Omraade hidtil har været bevaret. Hvis dette sker, vil vi, som det har været bebudet adskillige Gange baade af ærede Medlemmer her i Tinget og af mig, staa overfor meget større Vanskeligheder, end vi gør i dette Øjeblik. Fra Regeringens Side har vi tilsagt en fordomsfri Behandling af disse Spørgsmaal, udtalt vor Beredvillighed til at møde Vanskelighederne med de Midler, som efter en rolig Overvejelse af de foreliggende Kendsgerninger maa anses for hensigtsmæssige, og jeg vil haabe, at hvis Tiderne bliver saa vanskelige, vil man kunne paaregne det Samarbejde med Oppositionen, som Tiderne endnu ikke synes at være blevet vanskelige nok til at fremkalde.

Holstein: Det Svar, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har givet mig, og den Redegørelse, hvis man kan kalde den det, som det indeholder for det konservative Folkepartis Told- og Traktatpolitik, forekommer mig saa nedslaaende og saa skadelig for dette Partis ypperste erhvervspolitiske Mærkesag, at jeg vilde ønske, at jeg ikke havde rejst Spørgsmaalet, endskønt jeg paa den anden Side maa sige, at der foreligger saadanne Modsigelser og en saadan Forvirring paa dette Omraade fra Partiets Side, at det var nødvendigt at rejse Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at de Konservative jo ikke har forladt Mestbegunstigelsesprincippet: det bygger vi fremdeles paa. Det har jeg heller aldrig sagt, at de skulde, eller at de havde. Nej, jeg har sagt noget ganske andet, jeg har sagt, at Mestbegunstigelsesklausulen — hvad jeg har den højtærede Udenrigsministers Ord for, oven i Købet i Genève, og oven i Købet fremhævet her af det ærede Medlem Hr. Pürschel — i den Fortolkning, den nu til Dags faar i Verden, dels som Følge af overdreven og vidtdreven Toldspecialisering og dels som Følge af Kontingentering, er berøvet enhver praktisk Betydning, forudsat at disse Metoder, Speciali-

serings- og Kontingenteringsmetoden, som vitterligt praktiseres i stigende Omfang, opretholdes som forenelige med Mestbegunstigelsesklausulen.

Da det er saaledes, og da en for os betydningsfuld stor Nabostat har givet Anledning til, at Udenrigsministeren har rejst hele Spørgsmaalet om Mestbegunstigelsesklausulens Fortolkning i Folkeforbundet i Genève, maa det dog være mig tilladt at spørge: Er det rimeligt, saa længe Mestbegunstigelsen de facto efter den højtærede Udenrigsministers egne Udtalelser er berøvet enhver praktisk Betydning, saa længe denne Tilstand staa paa, saa længe der ikke er kommet en international Afgørelse eller en dansk-tysk Afgørelse eller en anden Afgørelse i den ene eller den anden Retning —, er det saa rimeligt at fortsætte med Mestbegunstigelsestraktater fuldkommen paa det gamle Grundlag, at fortsætte med den gamle meget lidt specificerede danske Toldtarif, og Mestbegunstigelsesklausulen knyttet raat uden Forhandlingssatser til denne ganske foreldede Toldtarif?

Den højtærede Udenrigsminister har jo aabenbart tillagt Spørgsmaalet om Mestbegunstigelsesklausulens rigtige Forstaaelse en stor Betydning, siden han har forelagt det for Genève, og siden han end ikke har turdet bringe det for den Voldgiftsdomstol, som ifølge Voldgiftstraktaten mellem Danmark og Tyskland var selvskreven til at paakende et saadant Retsspørgsmaal. Jeg maa sige, at jeg fatter ikke, at det skulde være mere krænkende for den tyske Nabostat ganske sagligt og upartisk at faa en retlig Afgørelse af et økonomisk Mellemværende, som af den ene Stat opfattes paa den ene Maade og af den anden Stat paa den anden, at faa en retlig Afgørelse i Kraft af en Retsafgørelsestraktat, som begge Lande højtideligt har vedtaget og underskrevet. At det skulde være mere krænkende for Tyskland eller skulde kunne medføre ubehageligere Følger for Danmark end at gøre dette Retsspørgsmaal til et storpolitisk Spørgsmaal for den store internationale Diskussions- og Intrigeforsamling i Genève, fatter jeg ikke.

Jeg fatter ikke, at det sidste skulde være mere betryggende og mere fordelagtigt for Danmark end det første, og jeg fatter det saa meget mindre, som Resultatet af denne Henvendelse i Genève jo ogsaa blev — hvad enhver, der kender, for at bruge det ærede Medlem Hr. Moltesens Udtryk: *l'esprit de Genève*, maatte vide —, at den økonomiske Kommission i